

Genul dramatic

Genul dramatic cuprinde totalitatea creatiilor dramatice. Acesta este unul dintre cele trei genuri literare importante [alaturi de liric si epic] in care se realizeaza obiectivarea eului creator prin intermediul personajelor, fiind prezente totodata actiunea si dialogul.

Obiectivarea eului creator este posibila deoarece autorul nu intervine direct in text decat prin intermediul indicatiilor scenice, extrem de restranse ca volum si importanta in dramaturgia clasica , dar mai dezvoltate la unii dramaturgi moderni. Dramaturgul isi exprima gandurile si atitudinea cu ajutorul personajelor care comunica prin intermediul dialogului si al monologului.

Actiunea pieselor de teatru (a operelor dramatice) se caracterizeaza prin faptul ca unitatea, de timp si cea de loc au suferit modificari semnificative in decursul timpului. Oricum, actiunea ramane redusa la o durata reprezentabila pe scena prin spectacolul teatral si dezvoltata organic si unitar.

Esential in actiunea pieselor de teatru, in genul dramatic in general, este conflictul dramatic care consta in confruntarea dintre personaje, dintre opiniile si interesele lor sau chiar dintre atitudinile si imperativele morale ale aceluiasi personaj. De aceea, conflictul dramatic poate fi exterior sau interior, aceasta din urma intalnindu-se mai ales in dramele psihologice, in dramele de constiinta.

Dialogul este modalitatea principala din opera dramatica prin care personajele comunica intre ele si isi exprima gandurile, ideile si sentimentele. Celelalte moduri de expunere - naratiunea si descrierea - se pot gasi in indicatiile scenice (de regie) sau in replicile personajelor.

Cand replica personajului este mai ampla si nu implica raspunsul (interventia) unui alt personaj, chiar daca acesta este prezent (o prezenta pasiva, evident) in scena, aceasta replica devine monolog dramatic, care are in text, diferite functii : realizeaza expozitiunea sau trecerea de la o scena la alta, faciliteaza aparitia unui personaj, pregateste noi situatii, nareaza evenimente care nu sunt prezentate pe scena, exteriorizeaza sentimentele si atitudinea eroului, reflectiile sale asupra unor probleme fundamentale ale existentei, determina evolutia conflictului.

In operele dramatice, scriitorul isi exprima gandurile, ideile si sentimentele prin intermediul textului si al personajului, deoarece acestor modalitati li se adauga indicatiile scenice (de regie), jocul actorilor, care (re) creaza personajele prin talentul propriu si prin viziunea regizorala, decorul, luminile, fondul sonor etc. Deci de aici se observa, de fapt, si caracterul sintetic al operelor dramatice si locul lor aparte in literatura.

In general, operele dramatice au fost scrise cu scopul de a fi prezentate pe scena (se definesc deci prin reprezentarea lor teatrala), dar exista in dramaturgia moderna si " piese pentru lectura ". Avand in vedere destinatia si scopul lor, piesele de teatru sunt structurate in acte, tablouri si scene, ceea ce nu dauneaza unitatii continutului textului dramatic.